Girona-Bordalás, l'enèsim capítol

L'ara tècnic del Getafe viurà aquest dissabte el seu 23è duel contra l'equip blanc-i-vermell des que és entrenador, amb un balanç que no li és gaire favorable · Fa 5 anys i mig de l'últim cop que un equip dirigit per l'alacantí va guanyar a Montilivi

Un clàssic a la banqueta rival

Aquest dissabte, baixarà de l'autocar, pujarà les escales de l'entrada principal de Montilivi i es dirigirà, gairebé sense mirar, cap al vestidor visitant. Això, si abans no decideix treure el cap pel túnel de vestidors i veure com està la gespa, com tantes vegades ha fet. Només li faltaria posar-se les sabatilles d'estar per casa a l'hora d'asseure's a la banqueta. Tampoc seria gaire estrany. José Bordalás, ara al Getafe, fa ja un munt d'anys que es dedica a fer d'entrenador, amb més èxits que no pas desastres al seu currículum. L'alacantí, amb gairebé 53 anys a l'esquena, i una experimentada trajectòria a Segona A i Segona B, pot presumir d'haver acumulat més de 550 partits des que ara fa dues dècades decidia posar-se al capdavant d'un equip. Una feina que mai ha deixat de fer. Ja sigui al Novelda, Alacant, Elx, Hèrcules o Alabès, alguns dels equips que integren el seu full de mèrits professionals. Dissabte engreixarà una mica els seus números i no ho farà contra un rival qualsevol. Perquè, curiosament, es veura les cares amb l'equip al que més vegades s'hi ha enfrontat com a entrenador. Els Girona-Bordalás, per tant, escriuran un nou capítol. L'enèsim.

Resumint: són 22 les vegades que, entre Lliga, Copa del Rei i play-off per pujar a Primera, el Girona ha jugat contra un equip entrenat per José Bordalás. A Montilivi o a fora. De resultats n'hi ha per triar i remenar, però el balanç és un pèl més favorable als blanc-i-vermells, que n'han sortit victoriosos en gairebé la meitat de les ocasions: 10. Només s'han viscut 4 empats, mentre que el triomf ha caigut del bàndol de l'alacantí fins a 7 vegades.

El primer cara a cara va arribar en l'última jornada de la temporada 2003/04, a Segona B. Bordalás era tècnic d'un Alacant que acabaria guanyant a Montilivi per 0-2, derrotant així el Girona del Tato Abadía, amb l'ara president Delfí Geli de titular. Un any després, fins a quatre duels: dos a la Lliga i dos més a la Copa. A la competició domèstica, 1-0 a Girona i 2-0 a Alacant. A la Copa, Bordalás acabaria perdent la partida davant un Abadía que seria destituït poc després (0-0 allà i 1-0 a terres gironines). Passat un petit periple per Tercera, el particular duel entre tècnic i club es va reprendre el curs 2007/08, també a Segona B; l'any, en el que es celebraria l'últim ascens de categoria. En aquella ocasió, Bordalás ja dirigia l'Alcoià. Es va perdre a El Collao (3-1), però s'aconseguiria guanyar a Montilivi (2-0).

La resta de duels ja han estat a Segona A i també hi ha hagut de tot. Per començar, una de cada: l'exercici 2009/10 el Girona de Narcís Julià superaria l'Elx de José Bordalás per 3-2 a l'estadi, tot i que a la segona volta va rebre un sever correctiu al Martínez Valero: 4-0. Un any següent (2010/11), la balança va estar molt més equilibrada. Bordalás i el seu Elx no van passar de l'empat en els dos duels amb els blanc-i-vermells: 0-0 i 2-2. Més dura va ser la clatellada d'un curs més tard (2011/12). I això que la Lliga tot just començava. Encara dirigint l'Elx, va apuntar-se una victòria a Montilivi de les que fan mal (1-4). A la segona volta, l'alacantí també en va sortir vencedor, superant per la mínima a un Girona (1-0) que, amb Josu Uribe a la banqueta, semblava haver perdut el rumb.

Més elèctrics van ser els enfrontaments quan Bordalás va passar a entrenar l'Alcorcón. Elèctrics i transcendents. La temporada 2012/13, ja amb Rubi a la banqueta gironina, es va perdre a Santo Domingo amb claredat (4-1), però a Montilivi es va signar una remuntada de les que fan època (del 0-2 al 3-2). Tots dos equips es tornarien a enfrontar al play-off per pujar a Primera: 1-1 a Alcorcón i 3-1 a Girona, en una eliminatòria de bon record. Al curs 2013/14 només hi va haver un duel: de nou, 3-1 en contra de Bordalás, que va seguir veient com els gironins li tenien la mida presa un any més tard (2014/15). Aquell cop, doble victòria gironina: 1-2 i 3-0. Ja la temporada passada i amb l'alacantí entrenant un Alabès que tancaria l'any pujant de categoria, Bordalás es va apuntar la victòria a Mendizorrotza (1-0), però no pas a la segona volta (també 1-0).

Si en general el balanç afavoreix bastant al Girona, tres quarts del mateix passa cada cop que a Bordalás li ha tocat visitar Montilivi. Només hi ha guanyat dos cops, entrenant l'Alacant i l'Elx, i de l'última vegada ja en fa 5 anys i mig. Va ser el 26 d'agost del 2011, el que significa que han passat 2.013 dies des d'aquell dolorós 1-4. És més, de les 12 que al tècnic li ha tocat visitar l'estadi, en 9 d'elles el triomf s'ha quedat a casa, com l'1-0 del curs passat contra el «seu» Alabès.

I és que el territori gironí no se li sol donar gaire bé a un Bordalás que també tan sols ha guanyat a Figueres (0-1 el curs 02/03 dirigint el Novelda), tot i haver-se enfrontat a domicili a la Unió (2 cops) i el Llagostera (4 vegades).

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/girona-fc/2017/02/28/girona-bordalas-lenesim-capitol/831838.html?utm_source=rss